

ÇOCUKLARA VE GENÇLERE İLAÇLAR HAKKINDA EĞİTİM VERMEDE ECZACININ SORUMLULUĞU ve ROLÜ

Giriş

İlaçlar birçok tedavinin seyri açısından önemli ve gerekli bir tıbbi üründür. Bu tedavi ilaçları, eskiden olduklarından daha etkin ve etkili olduğundan, kullanımlarına da daha fazla özen göstermek gerekiyor. Eczacının en önemli görevlerinden biri ilaçlar hakkında bilgi vermek ve hastalara tavsiyelerde bulunmaktır. Bu ilkeler beyanı, bu görevin gençleri ve çocukları da içine alacak şekilde genişlemesini savunuyor ve destekliyor.

Bir bireyin, ilaç satın alma ve kullanma veya başka insanlara ilaç verme sorumluluğunu almadan önce, ilaçların uygun kullanımları konusunda bilgilenebilmesi önemlidir. İlaç kullanımı bütün ülkelerde günlük, olağan bir davranış olmasına rağmen, şimdiki çocukların ilaçların doğru bir şekilde nasıl kullanılacağını öğrenmeleri için çok az fırsatı olmakla birlikte, şüphesiz bir şeyler de öğreniyorlardır. Çocuklar, aile üyelerini gözlemleyerek, kendileri ilaçlar kullanılarak, televizyon ve film seyrederek, basında yer alan reklamları görerek, akranlarından, ve ilaçların satıldığı yerlere giderek, her gün ilaçlarla ilgili bilgiler alıyorlar. Bu mesajların bazıları uygun, bazıları ise değildir.

Çocukların, ilaçlar hakkında karşılaştıkları bu bilgiler ışığında, olgunlaştıklarında kendilerini etkileyecek olan inanışlar ve tavırlar oluşturması çok muhtemel görünüyor. Yayımlanmış araştırmalar, çocukların çoğunun, özellikle de kronik bir hastalığı olan çocukların çoğunun kendi sağlık bakımlarına aktif olarak katıldıklarını ve

Çocuklar, aile üyelerini gözlemleyerek, kendileri ilaçlar kullanarak, televizyon ve film seyrederek, basında yer alan reklamları görerek, akranlarından, ve ilaçların satıldığı yerlere giderek, her gün ilaçlarla ilgili bilgiler alıyorlar.

Okul müfredatına sağlık eğitimi içinde ilaçlar hakkında genel eğitimi dahil etmek belirgin çözümlerden biridir. Çocuklara ve gençlere ilaçları öğretmek için hazırlanan eğitim programları ve malzemeleri, çocukların ve gençlerin ilaçlar hakkında neler bildiğine, ilaçlara karşı davranışlarına, ilaçlar hakkında ne bilmek istediklerine ve sağlık çalışanlarının ne bilmeleri gerektiğini düşündüklerine değinmelidir.

ilaç kullanımında anne-babalarının düşündüğünden daha özerk olduklarını gösteriyor. Bu da şunu ortaya koyuyor ki, nüfus içinde ilaç kullanımının geliştirmek için, ilaç kullanımı ile ilgili eğitim çocuktan başlamalı, gençlikte de devam etmelidir.

Okul müfredatına sağlık eğitimi içinde ilaçlar hakkında genel eğitimi dahil etmek belirgin çözümlerden biridir. Çocuklara ve gençlere ilaçları öğretmek için hazırlanan eğitim programları ve malzemeleri, çocukların ve gençlerin ilaçlar hakkında neler bildiğine, ilaçlara karşı davranışlarına, ilaçlar hakkında ne bilmek istediklerine ve sağlık çalışanlarının ne bilmeleri gerektiğini düşündüklerine değinmelidir. Ayrıca, çocuklar ve gençler, sağlık çalışanlarından, anne ve babalarından aldıkları belirli ilaçlar hakkında da bilgi almaları.

Güvenilir araştırmalar göstermiştir ki, ilaçlar hakkında çocuklar, gençler anne ve babalarıyla iletişim kurmak özel eğitim gerektiren bir işidir. Bu eğitim, bilişsel gelişim bilgisini, bilişsel gelişimin değişik etaplarında bulunanlarla nasıl etkin bir şekilde iletişim ku-

rulacağını, ve kültür, cinsiyet, sakatlık, öğrenme güçlükleri, davranış ve sağlık durumu gibi nedenlerden ileri gelen özel ihtiyaçları olan çocuklara ve gençlere nasıl tavsiye verilmesi gerektiğini içermelidir. Aynı zamanda, çizgi filmler, CD'ler ve bilgisayar oyunları gibi değişik yaşlardaki çocuklar ve gençlerle iletişim kurmaya yardımcı olması muhtemel malzemelerin kullanıldığı eğitimler de olmalıdır.

Her eczacı, alt grupları da içinde bulunduran yerel nüfusa hizmet vermesini mümkün kılacak niteliklere sahip olmakla sorumludur. Bu nedenle, eczacıların profesyonel eğitimleri, kendilerini, çocukları, gençleri ve onların anne, babalarını ilaçlar hakkında eğitebilme konusunda hazırlamalı ve teşvik etmelidir. Bu eğitim, aynı zamanda aşağıdaki özellikleri de içermelidir:

- Çocuklara ve gençlere bilgi iletebilmek için gerekli olan nitelikler
- Anne ve babalara çocuklarının sorumlu bir şekilde ilaç kullanmaları konusunda kendi davranışlarının iyi bir model teşkil etmesini sağlamaları konusunda yardımcı olmak
- Anne ve babalara, çocuklar büyüdükçe onlara ilaç kullanma sorumluluğunu yavaş yavaş devretmesi konusunda yardımcı olmak
- Çocuklara, gençlere, anne ve babalara ilaçlar hakkında bilgi almak amacıyla kullanılan kaynakların kalitesini ve güvenilirliğini anlamaları ve eleştirerek değerlendirmeleri konusunda yardımcı olmak

İlaçlar konusunda uzman olarak tanınan eczacılar, diğer sağlık çalışanları, profesyonel dernekler, ulusal ve yerel hükümetler, kamu sağlığı yetkilileri, ana organizasyonlar, tüketici ve hasta destek grupları, eğitimciler, ve medya arasında yol gösteren bir savunuculuk ve koordinasyon sağlama rolü üstlenmelidir.

Her eczacı, alt grupları da içinde bulunduran yerel nüfusa hizmet vermesini mümkün kılacak niteliklere sahip olmakla sorumludur. Bu nedenle, eczacıların profesyonel eğitimleri, kendilerini, çocukları, gençleri ve onların anne-babalarını ilaçlar hakkında eğitebilme konusunda hazırlamalı ve teşvik etmelidir.

Bu temele dayanarak, Uluslararası Eczacılık Federasyonu aşağıdakileri tavsiye etmektedir:

1. Eczacılar, normalde bir ebeveyn, bir veli veya bir sağlık çalışanının hazır olduğu bir ortamda ve onların işbirliği ile, okul çağındaki çocuklarla hem reçeteli hem de reçetesiz ilaçlar hakkında, eczanenin uygun bir yerinde, doğrudan iletişim kurmalı. Ek olarak, eczacılar, sözlü olarak verdikleri bilgilere tamamlayıcı olarak, yasaların ve profesyonel standartların gerektirdiği yazılı bilgilerin yanı sıra, kendi profesyonel yargılarıyla o yaş grubundaki çocuklar ve gençler için uygun olduğunu düşündükleri yazılı malzemeyi de sağlamalı.
2. Eczacılar, çocukları ve gençleri hem ilaç alırken hem de sonrasında ilaçlar hakkında soru sormaya teşvik etmelidir.
3. Profesyonel dernekler, eczacılara, çocuklarına ilaçları düzgün bir şekilde nasıl kullanacaklarını ve ilaçlar hakkındaki değerlendirme bilgilerini nerede bulabileceklerini öğretmeleri için ebeveynlere yardımcı olacak malzemeler geliştirmeliler.
4. Her ne zaman mümkün olursa, eczacılar, öğretmenlerle, ebeveynlerle ve toplum gruplarıyla ilaçlar hakkında konuşarak çocukları eğitime kavramını faal olarak teşvik etmelidir.
5. Profesyonel eczacılık dernekleri, diğer profesyonel sağlık dernekleri, okulların sağlık eğitim yetkilileri, öğretmen dernekleri ve medya ile işbirliği içinde olarak, çocuklar ve gençler için ilaçlarla ilgili eğitimi koordine etmeli, ve bu kavramın okulların sağlık eğitimi müfredatında okulun ilk yıllarından itibaren yer almasını teşvik etmelidir.
6. Çocuklara, gençlere, ebeveynlere ve sağlık görevlilerine ilaçlarla ilgili tavsiyelerde bulunan eczacıların karşılaştıkları zorlukları tanımlayan ve bunların nasıl üstesinden gelineceğini belirten araştırmalar yürütülmelidir.
7. Çocuklarla, gençlerle, onların anne, babalarıyla, velileriyle ve sağlık çalışanlarıyla iletişim kurmak, eczacıların üniversitelerinin ve devam eden eğitim programlarının vazgeçilmez bir parçası olmalıdır. Aynı zamanda, stajyerlik yaptıkları, hastanede çalıştıkları, ve mezun olduktan sonra çalıştıkları yerlerde, ne zaman mümkünse, çocuklar ve gençlerle ilaçlar hakkında iletişim kurma deneyimlerini birleştirilmelidirler.
8. Hükümetler, çocukların ilaçlar söz konusu olduğunda sorumlu davranmalarının ve mümkün olan en erken yaşta itibaren ilaçları uygun bir şekilde kullanmalarının sağlayacağı faydaları anlamalı. Bu sebeple, hükümetler, sağlık planlarına bu tarz girişimleri dahil eden hükümleri koymalı; bu girişimler bu tavsiyeleri uygulamaya koyarken kendilerine yardım edecek olan eczacılık derneklerine ve üyelerinin desteğini almalı.